

چالش‌های اقتباس در سینمای ایران

اقتباس یعنی تبدیل یک موضوع مکتوب یا شفاهی به نسخه تصویری و قابل احساس؛ به‌طوری‌که شکل اولیه آن رسانه تغییر می‌کند و به‌صورت ملموس و ماندگار در قالب رسانه‌ای دیگر در می‌آید و فرم دیداری به خود می‌گیرد.

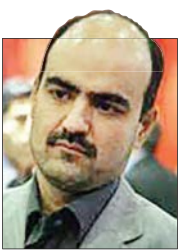
بسیاری از آثار و رمان‌های ادبی که اقتباس سینمایی شده‌اند از لحاظ ارزش ادبی متوسط بوده‌اند و به نظر می‌رسد آثار و رمان‌های فاخر ایرانی کمتر مورد توجه قشر فیلمساز قرار گرفته است. متاسفانه فیلمسازان نسل جدید سینمای ایران علاقه‌ای برای روی آوردن به گنجینه ادبیات داستانی ایرانی از خود نشان نمی‌دهند. رمان‌های عامه‌پسند سهم قابل توجهی از رزمان‌های مورد اقتباس در سینما را به خود اختصاص می‌دهد. چرخش آثار سینمایی در سال‌های اخیر به سمت رمان‌های خارجی و اقتباس از آنها بوده و این درحالی‌است که مخاطبان ایرانی به دلیل فضاسازی‌های غیرومی این رمان‌ها روی پرده کمتر با این‌گونه آثار اقتباسی ارتباط برقرار می‌کنند. فیلم‌های «غزل» به کارگردانی مسعود کیمیایی با اقتباسی از رمان «مراحم» نوشته لوتیس بورخه بورخس و «اینجا بدون من» به کارگردانی بهرام توکلی با اقتباسی از نمایشنامه «باغ‌وحش شیشه‌ای» اثر تنسی ولیامزموارد قابل ذکر در این زمینه‌اند.

دسته‌ای دیگر از آثار اقتباسی سینمای ایران حال‌وهوایی کاملاً زنانه به خود گرفتند مثلاً داریوش مهرجویی دو فیلم «سارا» و «پری» را روانه گیشه کرد. در فیلم سارا که برپایه نمایشنامه «خانه عروسک» هنریک ایبسن نوشته شده است، با قهرمان زنی روبه‌رو هستیم که یک‌تنه در برابر تندباد مشکلات روزگار قرار می‌گیرد و با آنها مبارزه می‌کند. در فیلم پری، قهرمان داستان دچار تصور فکری می‌شود و این اتفاق برای او حوادثی را در زندگی معمولی‌اش رقم می‌زند. کیومرث پوراحمد نیز با اقتباسی از رمان اریک کستнер فیلم «خواهران غریب» را در همین فضا روانه بازار کرد؛ این فیلم به‌صورت نمادین بر لزوم کشف درک و مفاهمه میان زنان و دختران جدا از هم افتاده در جامعه تأکید داشت. اقتباس از دیارباز در سینمای ایران با بی‌مهری مواجه بوده است، زیرا فیلمسازان و نویسندگان از آثار ادبی و کهن ایرانی بسیار کم بهره برده و فیلم‌های محدودی را تولید کردند. در تاریخ سینمای ایران تعداد آثاری که براساس ادبیات داستانی اعم از ایرانی و خارجی شکل گرفته‌اند به مرز ۹۰ اثر هم نمی‌رسد درحالی‌که ادبیات در بین مردم جایگاه خاص دارد و به نوعی پشتوانه فرهنگ ایرانی قلمداد می‌شود اما چرا سینماگران با ادبیات رابطه‌ای خوب و منسجم ندارند، سوالی است که ما هم به دنبال پاسخ به آن هستیم.

در میان نویسندگان سینمای ایران، از داستان‌های هوشنگ مرادی کرمانی بیشتراقتباس صورت گرفته‌است و کارگردان پرسابقه ادبیات اقتباسی، کیومرث پوراحمد است؛ کارگردانی که با اقتباس از یکی ازداستان‌های کتاب «داستان‌های شهر جنگی» نوشته حبیب احمدزاده

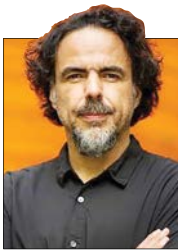
فیلم «اتوبوس شب» را با بازی خسرو شکیبایی، محمدرضا فروتن، الناز شاکردوست، کوروش سلیمانی، امیرمحمد زند و مهرداد صدیقیان ساخته است که یکی از بهترین آثار سینمای دفاع مقدس هم محسوب می‌شود.

امیرحسین دهقانی نویسنده و پژوهشگر سینما

امیدواری به بازگشت مخاطبان سینما

محمدرضا صابری، سخنگوی انجمن سینماداران در گفت‌وگویی به ایسنا گفت: قرار بود فیلم‌های جدیدی در روزهای آینده اکران شوند ولی با وضعیتی که گیشه سینما در این روزها دارد، اکران عمومی فیلم‌های جدید که در شرایط عادی می‌توانستند پرفروش باشند آنها را نابود می‌کند.

امیرحسین دهقانی نویسنده و پژوهشگر سینما

فیلم ایناریتو در اسکار

مکزیک با «باردو، وقایع‌نگاری دروغین یک مشت حقیقت» فیلم جدیدالخاندرو گونزالس ایناریتوبه اسکار می‌رود. این فیلم اولین بار در جشنواره ونیزاامسال دیده شد که درمکزیک، زادگاه این کارگردان ساخته شده و داستانش درباره یک روزنامه‌نگار و مستندساز مکزیکی است.

امیرحسین دهقانی نویسنده و پژوهشگر سینما

سینماگران ایرانی چقدر توانسته‌اند از آثار ادبی بهره‌برداری کنند؟

اقتباسی؛ گمشده سینمای دفاع مقدس

به نگارش درآورد و مورد استقبال مخاطبان و منتقدان قرار گرفت و توانست در جشنواره بین‌المللی فیلم فجر جوایز بسیاری را به خود اختصاص دهد. از دیگر آثار اقتباسی در سینمای دفاع مقدس می‌توان به «پرستارشب» ساخته محمدعلی نجفی که اقتباسی از داستان آب نوشته منیروروانی پور و در مسلخ عشق ساخته کمال تبریزی اقتباسی از حماسه‌های هویزه نوشته نصرتا... محمودزاده اشاره کرد.

نکته قابل تأمل این است که تاکنون بیش از ۱۷هزار کتاب خاطره، داستان، رمان، پژوهش در حوزه دفاع مقدس منتشر شده‌است که بیش از ۳۵۰ عنوان مربوط به کتاب‌های اسارت است که هرکدام می‌تواند منبع خوبی برای تولید یک فیلم سینمایی باشد.

سینمای جنگ با آثاری پرهزینه مانند دوئل و مزرعه پدری که تولید کرده، نشان داده که ژانر جنگ توانایی نمایش با آثاری قدرتمند را دارد اما سینمای ایران با مشکل فیلمنامه مواجه است، طریق برای اقتباس از متون ادبی موجود در سینما مسدود یا هموار نشده‌است زیرا متاسفانه هنوز فرهنگ اقتباس در جامعه ما به صورت درستی شکل نگرفته‌است اگر قرار باشد فیلمی از کتابی اقتباس شود هزینه این اقتباس برای نویسنده در نظر گرفته نمی‌شود درحالی که سینما یک صنعت سودآورتر نسبت به نویسندگی محسوب می‌شود، فیلم‌های اقتباسی از کتاب‌ها عموماً هیچ قاعده‌ای را برای اقتباس در نظر نگرفته بلکه اقتباس را برای نویسنده یک امتیاز محسوب می‌کنند این امر بدون در نظرگرفتن پژوهش چند ساله نویسنده و تلاش‌های شبانه‌روزی او انجام می‌گیرد.

دفاع مقدس یک دوره ویژه و خاص در تاریخ ایران زمین است که حرف‌های تکرارنشده و ناگفته‌های بسیار در دل داشته و نیازمرم به پژوهش و تحقیق دارد. ازاین کنج بزرگ می‌توان استفاده کرد و منابع آن را استخراج نمود.

دفاع مقدس اپرگونه‌ای است که از زاویه‌های مختلف زندگی اعم از اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، علمی و... را می‌توان بررسی و تحقیق کرد و پژوهش در این رابطه بسیار موثر است زیرا نمونه‌هایی همچون «شیار ۱۴۳»، «چ»، «اتوبوس شب» و «مزرعه پدری» را دیده‌ایم که نگاهی درست و پرداخت صحیح از مقوله دفاع مقدس در سینما داشته‌اند و از آثار درخشان سینمای ارزشی دفاع مقدس به حساب می‌آیند.

سینمای اقتباسی، روش مناسبی برای تبدیل آثار ادبی به آثار تصویری است. با این روش می‌توان حوزه شنیداری را با حوزه دیداری وصل کرد و برد تا نگذاری اثر را افزون تر نمود. در جهان غرب از این روش برای انتقال فرهنگ خود به دیگر ملل بهره فراوانی برده‌اند و می‌برند. در ایران نیز برخی کارگردانان و فیلمنامه‌نویسان ایرانی از این روش بهره برده‌اند. با این تفاسیر و منابع گسترده، چرا تولید فیلم فاخر در موضوع دفاع مقدس کم بوده یا اصلاً نیست؟

کمبود سوزۀ ناب و بکر نبود شرایط تولید از جمله مسائلی است که فیلمسازان و جوان‌هایی که قصد دارند وارد این عرصه شوند نسبت به آن دغدغه دارند و همیشه معترض و منتقد به این مواضع هستند زیرا عده‌ای از فیلمسازان معتقدند که دوران رونق سینمای جنگ گذشته و دیدن یک فیلم خوب در سال بیشتر شبیه یک رویا یا توهم بوده و به واقعیت نزدیک نیست. در چند سال اخیر آثاری همچون «شیار

کتاب و داستان‌های سینمایی

اردیبهشت ۹۶ روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری خبر نگارش ۱۱ عنوان فیلمنامه سینمایی با اقتباس از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس زیر نظر مرکز تولید متن سازمان سینمایی حوزه هنری و تأمین سرمایه تولید این آثار خبرداد. یک دهه پیش سازمان سینمایی حوزه هنری بخشی را به نام «مرکز متن» تأسیس کرد که به اقتباس از آثار ادبی تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس می‌پردازد. نورالدین پسر ایران نوشته معصومه سپهری، پایب که جا ماند نوشته سید ناصر حسینی پور، مهمان صخره‌ها نوشته راحله ملبوری، «دا» نوشته سیده زهرا حسینی، «حرمان هور» یادداشت‌ها و دست‌نوشته‌های شهید احمدرضا احدی، خاطرات مرضیه حدیدچی دیباغ نوشته محسن کاظمی، روزهای بی‌آینه نوشته گلستان بعفریان و زندانی فاف نوشته مهرداد آزاد از جمله آثاری بود که تولید فیلمنامه آنها انجام شد و دو کتاب شاخص گلستان یازدهم و وقتی مهتاب گم شد در دست بررسی این مرکز بود. از آن سال تاکنون خبری از تولید یا ساخت و حتی برداشت آزاد از این کتب نامبرده صورت نگرفته‌است. در حالی که در چند سال اخیر، رشد انتشار کتاب‌های دفاع مقدس و استقبال از این گونه کتاب‌ها بسیار گسترده شده‌است. به طوری که طبق آمار بعضی از این کتاب‌ها بیش از ۵۰ مرتبه منتشر شده‌است. کتاب‌هایی چون «از معراج برگشتگان»، «نورالدین پسر ایران»، «فرنگیس»، «دخترشینا»، «سرباز کوچک امام (رحمتا...)»، «سلام بر ابراهیم»، «کوچه نقاش‌ها» و این‌اواخر از جمله آثاری است که با اقبال خوب مخاطبان مواجه شده‌است.

فرنگیس

خاطرات فرنگیس حیدر پور اثر برگزیده جایزه کتاب سال دفاع مقدس به قلم مهناز فتاحی است. رهبر انقلاب در سفرشان به کرمانشاه به این بانوی بزرگ اشاره کرده بودند و بر ثبت خاطراتش تأکید داشتند. فرنگیس حیدر پور زنی کرمانشاهی است که از قضا در روستایی نزدیک گیلانغرب زندگی می‌کند، رفتارش پیر ایهت‌تر از تندیس تیر به دستش در کرمانشاه و دلی مهربان دارد. فرنگیس برای سالیان سال خسته و کلافه از دوربین و مصاحبه زیر بار تعریف خاطراتش نمی‌رفت تا این که بالاخره در این کتاب حاضر به روایت بخشی از حوادثی شد که طی سالیان جنگ بروی گذشته است. سال ۱۳۵۹ که فرنگیس ۱۸ سال داشت شب هنگام همراه برادر و پدرش برای تهیه غذا به روستا بازمی‌گردند. در طول راه پدر و برادر فرنگیس ضمن درگیری با عوامل عراقی کشته می‌شوند و فرنگیس در پی برخورد با دو سرباز عراقی بدون داشتن سلاح گرم، با تبر پدرش با سربازان درگیر شده، یکی را کشته و دیگری را با تمام تجهیزات جنگی اسیر می‌کند.

خبر

فیلم ایناریتو در اسکار

مکزیک با «باردو، وقایع‌نگاری دروغین یک مشت حقیقت» فیلم جدیدالخاندرو گونزالس ایناریتوبه اسکار می‌رود. این فیلم اولین بار در جشنواره ونیزاامسال دیده شد که درمکزیک، زادگاه این کارگردان ساخته شده و داستانش درباره یک روزنامه‌نگار و مستندساز مکزیکی است.

امیرحسین دهقانی نویسنده و پژوهشگر سینما

۱۴۳» و «چ» اگر هم تولید شدند و از آثار برتر حوزه دفاع مقدس به شمار می‌آیند اما نتوانسته‌اند یقه مخاطب را بگیرند و برای مدت زمانی وی را روی صندلی بنشانند و تصاویری از مقاومت، ایثار، شهادت، زندگی، عشق، رابطه‌های انسانی، کرامت‌مداری، صبر و دیگر اتفاقات بزرگ و افتخارآمیز را به وجودشان بچشانند.

علاج این کمبود در بازماندگان دوران دفاع مقدس است و دیگر منبع آثاری است که نویسندگان آن را مکتوب و منتشر کرده‌اند و به راحتی قابل دسترس است و می‌توانند به فیلمسازان و سینماگران کمک‌شایان توجهی کنند و سوزۀ‌های یک‌ر ا معرفی نمایند.

آخرین سوزۀ‌ای که نویسنده‌ای به نام احمد یوسف زاده از آن پرده‌برداری نمود مربوط به دوران اسارت ۲۳ نفر از رزمندگان است که به دیدار صدام حسین، رئیس‌جمهور معومد عراق رفتند. اما نکته حائز اهمیت این است که اقتباس در سینمای ایران چندان رونقی ندارد یا با استقبال نویسندگان و فیلمنامه‌نویسان روبه‌رو نشده‌است.

مازیار میری، کیومرث پوراحمد، نرگس آبیار، مهدی جعفری، رسول ملاقلی‌پور و... با اقتباس از رمان‌های «من قاتل پسر تان هستم» نوشته احمد دهقان و می‌توانند و یک اسیر» نوشته حبیب احمدزاده، «چشم سوم واختر» و «روزهای تلواسه» هردو به قلم نرگس آبیار، «سی و سه نفر» نوشته محمد سلیمان زاده با موضوعیت دفاع مقدس به نگارش درآمد و جلوی دوربین بردند و مورد استقبال مردم و منتقدان داخلی و خارجی قرار گرفت.

از جمله آثار اقتباسی سینمای جنگ ایران می‌توان پاداش سکوت، اتوبوس شب، شیار ۱۴۳ و بیست و سه نفر را نام می‌برد. در سال ۸۵ کیومرث پورا حمد فیلم سینمایی اتوبوس شب را از داستان سی و نه و یک اسیر نوشته حبیب احمدزاده اقتباس می‌کرد.

نرگس آبیار که نویسنده‌ای نام‌آشنا در عرصه نویسندگی دفاع مقدس است، فیلمی به نام شیار ۱۴۳ را براساس یکی از کتاب‌های خود به نام اختر و روزهای تلواسه و «دختر شینا» عاشقانه‌ای از دوران جنگ است که بهناز ضرابی زاده آن را از «خاطرات قدم خیر محمدی کنعان، همسر سردار شهید حاج‌ستار ابراهیمی هژیر» گردآوری و به صورت رمان به نگارش درآورده‌است. این اثر با استقبال مخاطبان ادبیات پایداری روبه‌رو شده و جزو نخستین آثار در زمینه خاطرات زنان از جنگ هشت‌ساله ایران است. سردار شهیدستار ابراهیمی، یکی از شهیدان والا مقام استان ممدان بود که در عملیات والفجر ۸ به درجه رفیع شهادت نایل شد. بهناز ضرابی زاده رمان دختر شینا را به روایت قدم خیر محمدی، همسر این شهید برجسته به تصویر کشیده که با وجود از دست دادن همسر خود در ۲۴ سالگی، دیگر ازدواج نکرد و پنج فرزند خود را به تنهایی بزرگ کرد. دختر شینا نیز از مجاهدات و ایستادگی زنان، پایه‌پای مردان سخن می‌گوید اما این روندی نیست که از ابتدای داستان با آن مواجه هستیم. بانوی قصه که هنگام ازدواج تنها ۱۲ سال داشته آرام به این صلابت دست پیدا می‌کند. او در ابتدا برخلاف بسیاری از همسران ایناگر که شوهران خود را از لحاظ روانی برای جهاد و دفاع از انقلاب آماده می‌کردند، از آن زن‌های قوی و با اراده نبود که شوهرش را آماده کند و بفرستد تا انقلاب کند و بجنگد. اصلاً مخالف انقلابی شدن شوهرش بود، ضعیف بود و ناز پرورده و جذایت این داستان در سیر قوی شدن این دختر بود، این‌که با دلگرمی‌ای که به همسرش داد او را برای جهاد و دفاع از انقلاب آماده کرد.

سرباز کوچک امام (ره)

«سرباز کوچک امام» روایت خاطرات آزاده سرافراز مهدی طحانیان است که فاطمه دوست‌گامی به عنوان نویسنده و پژوهشگر، به رشته تحریر درآورده‌است؛ این کتاب حاصل ۳۵۰ ساعت مصاحبه نویسنده با راوی است.

دختر شینا

«دختر شینا» عاشقانه‌ای از دوران جنگ است که بهناز ضرابی زاده آن را از «خاطرات قدم خیر محمدی کنعان، همسر سردار شهید حاج‌ستار ابراهیمی هژیر» گردآوری و به صورت رمان به نگارش درآورده‌است. این اثر با استقبال مخاطبان ادبیات پایداری روبه‌رو شده و جزو نخستین آثار در زمینه خاطرات زنان از جنگ هشت‌ساله ایران است. سردار شهیدستار ابراهیمی، یکی از شهیدان والا مقام استان ممدان بود که در عملیات والفجر ۸ به درجه رفیع شهادت نایل شد. بهناز ضرابی زاده رمان دختر شینا را به روایت قدم خیر محمدی، همسر این شهید برجسته به تصویر کشیده که با وجود از دست دادن همسر خود در ۲۴ سالگی، دیگر ازدواج نکرد و پنج فرزند خود را به تنهایی بزرگ کرد. دختر شینا نیز از مجاهدات و ایستادگی زنان، پایه‌پای مردان سخن می‌گوید اما این روندی نیست که از ابتدای داستان با آن مواجه هستیم. بانوی قصه که هنگام ازدواج تنها ۱۲ سال داشته آرام به این صلابت دست پیدا می‌کند. او در ابتدا برخلاف بسیاری از همسران ایناگر که شوهران خود را از لحاظ روانی برای جهاد و دفاع از انقلاب آماده می‌کردند، از آن زن‌های قوی و با اراده نبود که شوهرش را آماده کند و بفرستد تا انقلاب کند و بجنگد. اصلاً مخالف انقلابی شدن شوهرش بود، ضعیف بود و ناز پرورده و جذایت این داستان در سیر قوی شدن این دختر بود، این‌که با دلگرمی‌ای که به همسرش داد او را برای جهاد و دفاع از انقلاب آماده کرد.

سرباز کوچک امام (ره)

«سرباز کوچک امام» روایت خاطرات آزاده سرافراز مهدی طحانیان است که فاطمه دوست‌گامی به عنوان نویسنده و پژوهشگر، به رشته تحریر درآورده‌است؛ این کتاب حاصل ۳۵۰ ساعت مصاحبه نویسنده با راوی است.

مهدی طحانیان، رزمنده نوجوانی ساخت که او را بیش از پیش برای انجام رسالتی که خداوند برایش در نظر گرفته‌بود، آماده می‌کرد. با این‌که مهدی بارها و بارها با جواب‌هایی دندان‌شکن پاسخ خبرنگارها ر داده و بعدش هم به بدترین شکل ممکن تنبیه و شکنجه شده بود اما فرمانده بعضی اردوگاه به امید متنبه شدن او، باز هم در دیدارهای بعدی او را برای مصاحبه با خبرنگارها صدامی کرد و این قصه هم چنان ادامه داشت. ذکر حکایت‌های ریز و درشت شنیدنی تقابل این دو نفر در مناسبات مختلف، در این مقال نمی‌گنجد و مطالعه کتاب سرباز کوچک امام رامی‌طلبد اما برای آشنایی مخاطب با آن، تنها به یادآوری خاطره مصاحبه توفانی او با خانم نصیرا شارما، خبرنگار هندی شبکه پنج فرانسه می‌پردازیم. کتاب سرباز کوچک امام روایتی است از خاطرات آزاده مهدی طحانیان از کودکی تا امروز. در بخش پیش گفتار مؤلف کتاب سرباز کوچک امام به تفصیل روند تلاش‌های مؤلف برای ایجاد این اثر توضیح داده شده‌است.

سلام بر ابراهیم

«سلام بر ابراهیم» مجموعه خاطرات هم‌زمان شهید پهلوان «ابراهیم هادی» است که به همت گروه فرهنگی شهید ابراهیم هادی در طول دو سال جمع‌بندی و تدوین شده‌است. کتابی که تاکنون به چاپ هفتادم رسیده و در موضوع دفاع مقدس یک کتاب با ناشر خصوصی توانسته چنین رکوردی را به ثبت برساند. گروه فرهنگی شهید ابراهیم هادی تاکنون ۳۹ کتاب در حوزه انقلاب و دفاع مقدس به چاپ رسانده و بعضی از عناوین منتشره بیش از ۱۰ بار تجدید چاپ شده‌است. سلام بر ابراهیم نخستین کتابی است که توسط انتشارات ابراهیم هادی به چاپ رسیده و انگیزه آن به خوبی برمی‌گردد که نویسنده کتاب دیده‌است. نویسنده در رویا شیخ محمدحسین زاهد، عالم اخلاق و عرفان را می‌بیند که تابلویی در دست دارد و به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: عزیز، بزرگان اخلاق و عرفان عملی اینها هستند. تابلوی در دست مرحوم زاهد تصویر شهید ابراهیم هادی بوده‌است. با شروع غائله کردستان و ناامنی‌های

تحلیل

هنرمندان، خود را از صف معاندین جدا کنند

امیرحسین دهقانی نویسنده و پژوهشگر سینما

این اتفاق و درگذشت یکی از دختران سرزمین ما قطعاً همه را متاثر کرده است اما وقتی که یک هنرمند و فرد چهره که در همین کشور و توسط مردم به این جایگاه رسیده‌است با این موضوع مواجه می‌شود، باید از این زاویه با آن روبه‌رو شود که آیا باید با کشور و مردم همسو باشد یا یا دشمن؟

میرعلایی ادامه داد: انسانی که فرهنگی است و علاقه‌مند به فرهنگ و پیشرفت کشور است به این اتفاقات دامن نمی‌زند. تعجب می‌کنم از برخی هنرمندان که نگاه جامع ندارند، صحبت می‌کنند از خشونت و می‌گویند مردم را زنبد، سؤال من این است جلوی فردی که خشونت به خرج می‌دهد، بانک آتش می‌زند بعضاً مسلح است بطور باید ایستاد، مگر می‌شود جلوی این خشونت را با خواهش و مهربانی گرفت؟ / فارس

گیم

درد اصلی صنعت بازی چیست؟

حسن مهدی اصل، سازنده بازی موفق زولا با بیان این‌که صنعت گیم در ایران از ۱۶ سال پیش آغاز شده است و تقریباً کشور کره جنوبی هم‌زمان با ایران به تعداد همان شرکت‌های فعال در ایران کارش را آغاز کرد گفت: حتی ترکیه در آن زمان کار را شروع نکرده بود و نزدیک به ۱۰ سال از فعالیت کشور ترکیه در صنعت گیم می‌گذرد. امروز ترکیه تقریباً تنها در صنعت بازی سازی چهار پنج هلدینگ دارد و شاهد درآمد میلیارد دلاری از بازی است. حتی بازی‌هایی که ترکیه می‌سازد، در آمریکا و دیگر کشورها به مقیاس زیاد منتشر می‌شود. ما حسرت می‌خوریم ایران که زودتر از دیگر کشورها کار را شروع کرد و دارای پتانسیل بسیاری بود امروز در چه وضعیتی است؟ بسیاری از نیروهای انسانی‌مان به ترکیه و دیگر کشورها مهاجرت کردند. احساس می‌کنم برخی‌ها متوجه ارزش بازی نیستند و هر اندازه توضیح می‌دهیم، کافی نیست. همچنین درد بعدی ما بحث مدیریت است که متأسفانه مدیریت درستی انجام نمی‌شود و منابع به معنای واقعی حیث و میل می‌شود. / مهر

قاب

عکسی از پناهجویان

عکس که مشاهده می‌کنید پناهجویان در کمپ اتیوپی نام دارد که از مشهورترین آثار سیاستیانو سالگادو، هنرمند برزیلی است. او یکی از مشهورترین خبرنگاران و عکاسانی است که جهان هنر رسانه به خود دیده‌است. شهرت سالگادو اتفاقی یک‌شبه نیست که قابل نادیده‌گرفتن یا احیانا از دست‌رفتن و فراموش‌شدن باشد. او زاده ۱۹۴۴ است و حال در ۷۸ سالگی یکی از هنرمندان صاحب نگاه و تفکری است که از آغاز تولد هنری تا به امروز، مسیر مشخصی را پیموده است.

